

50.000	18.420	16.940	1.480	
100.000	41.920	40.940	980	
200.000	94.920	98.940		4.020
500.000	274.920	302.940		28.020
1.000.000	599.920	697.940		98.020
2.000.000	1.299.920	1.597.940		298.020

Til nr. 6.

Efter den nuværende formulering af § 3, stk. 5, skal arvingen som arveladerens plejebarn have indtaget barns stilling i arveladerens hjem, for at der kan bevilges nedsættelse.

Bestemmelsen har altid været fortolket således, at et plejebarnsforhold ikke kan anses for at være etableret, selv om arvingen gennem det meste af barnealderen har opholdt sig i arveladerens hjem, hvis blot en af arvingens rigtige forældre eller adoptivforældre samtidig har haft ophold i dette hjem.

Det kan i visse tilfælde virke mindre rimeligt at afslå arveafgiftsnedsættelsen i disse tilfælde, da det er naturligt, at et barn har to forældre, selv om den ene er en plejefader eller plejemoder. Det foreslås derfor at udvide plejebarnsbegrebet på dette punkt, således at der også kan bevilges nedsættelse af arveafgiften for en arving, der, uden at falde ind under arveafgiftslovens bestemmelser om stedbørn, er vokset op i arveladerens og en af de rigtige forældres fælles hjem, og arveladeren har været arvingen i faders eller moders sted.

Ved bedømmelse af, om arvingen har „indtaget et barns stilling“ i arveladerens hjem, er det hensigten at henholde sig til hittidig praksis, hvorefter plejebarnsforholdet skal have strakt sig over halvdelen af barnealderen (dvs. tiden indtil barnets 14.-15. år) eller, hvis forholdet først er opstået i slutningen af barnealderen (dvs. senest før det 14.-15. år), skal have været i flere år ud over barnealderen.

Bestemmelserne i det foreslåede stk. 6 er i overensstemmelse med sidste led i det nu-gældende stk. 5, som af praktiske grunde foreslås udskilt til et særligt stykke.

Til nr. 7.

Efter arveafgiftslovens § 11, stk. 3, kan finansministeren tillade, at arveafgiften betales i afdrag, når arven omfatter fast

ejendom her i riget, eller andre særlige omstændigheder taler derfor.

Ændringsforslaget går ud på at udvide bestemmelsen, således at finansministeren, når særlige omstændigheder taler derfor, kan bevilge *henstand* med arveafgiften uden at stille krav om en afdragsvis afvikling af afgiftsbeløbet.

Sådan henstand tænkes navnlig bevilget, hvor en enke eller enkemand skal betale arveafgift af arven efter sin afdøde ægtefælle, fordi dennes bo skiftes, således at den længstlevende ægtefælle ikke slipper for arveafgift efter reglerne om hensiddens i uskiftet bo.

Når omstændighederne taler derfor, vil en sådan henstandsordning kunne vedvare til den længstlevende ægtefælles død. Henstanden vil betyde, at enken eller enkemanden fritages for den økonomiske belastning, som arveafgiften kan medføre i de her omtalte tilfælde. Dette hensyn har meget ringe vægt, hvis arveafgiften kun udgør et beskedent beløb, og normalt er det derfor ikke hensigten at bevilge henstand i sådanne tilfælde.

Til nr. 8.

Efter ændringsforslaget kan der indrømmes en henstand med arveafgiften i indtil 15 år eller bevilges en afdragsordning, når en virksomhed falder i arv og det skønnes rimeligt af hensyn til kapitalforholdene i virksomheden og dennes fortsatte beståen. Det er dog ikke hensigten at tillade afdragsvis betaling i tilfælde, hvor arveafgiften udgør et ringe beløb, der kun kan belaste virksomheden i mindre grad.

Ved behandlingen af ansøgninger om afdragsordninger efter de her omtalte retningslinier må det anses for naturligt, at der kan lægges vægt på, om også eventuelle medarvinger, der skal arve anparten i virksomheden, lader deres andeler indestå i denne. I så fald bør også disse arvinger om fornødent have adgang til henstand eller afdragsvis betaling af arveafgiften.